

hurtigt som muligt uden at udtale noget reelt. Jeg interesserer mig i denne Forbindelse ikke for, hvad det ærede Medlem Hr. Knud Hansen og et andet æret Medlem har udtalt, men det interesserer mig at faa bestemt at vide, om den højtærede Minister ikke vil give mig Ret i, at det er aldeles forældede Bestemmelser, vi i Virkeligheden har paa dette Omraade, og at denne Lovgivning snarest mulig skulde tages op til Revision. Det var det, jeg spurgte om, men det fik jeg ikke et saadant Svar paa, at jeg kan vente, der vil blive taget noget som helst Initiativ af den højtærede Minister. Jeg er imidlertid overbevist om, at denne Sag er af en saadan Betydning, at man ikke vil hvile, inden man faar en Revision af de bestaaende Bestemmelser paa dette Omraade. Man vil i store Kredse rundt omkring drøfte det ivrigt i den kommende Tid, og saa kan det jo være, at den højtærede Minister inden alt for længe vil finde, at Tiden er inde til en alvorlig Overvejelse af Spørgsmaalet om at skabe en ny Lovgivning her.

Det tredje Spørgsmaal, jeg omtalte, var hele det Forhold, Danmark er kommet i i Anledning af den nye tyske Toldlov, og hvad der i det hele her kunde gøres. Jeg har meget vel overvejet det Spørgsmaal, inden jeg omtalte det her i Salen; og hvis man vil gøre sig den Ulejlighed at læse igennem, hvad jeg har sagt, vil man finde, at jeg hele Tiden har holdt mig til og opgivet en Del statistiske Meddelelser om Handelsforholdene mellem Danmark og Tyskland. Mine Udtalelser var holdt i Spørgeform, fordi jeg mener, at det paa det nuværende Tidspunkt er det rigtigste at rejse Sagen paa den Maade og saaledes give Udenrigsministeren og Regeringen Lejlighed til at sige Rigsdagen, hvad der hidindtil er foretaget, og hvad man fremdeles agter at gøre. Jeg henstillede endvidere — og jeg mener fremdeles, at det vilde være rigtigt —, at man om hele dette Spørgsmaal fik nedsat et særligt Udvalg, til hvilket der kunde gives Referat fra Regeringen om, hvorledes Forhandlingerne forløber, og hvilke Resultater man kan vente at naa. Derved vilde Partierne til enhver Tid være fuldstændig orienterede. Det er jo kun sjældent, vi har vigtigere Ting, som vi maa skænke vor Opmærksomhed, end et saa alvorligt og for vort Erhvervsliv betydningsfuldt Spørgsmaal som dette.

Nu er det interessant at lægge Mærke til hele det Forløb, som Forhandlingerne angaaende den tyske Toldlov, og alt, hvad

dermed staaer i Forbindelse, har faaet i den danske Rigsdag og i en stor Del af Pressen. Hele den Maade, hvorpaa denne Sag er taget, er efter min Formening typisk ærkedansk, og jeg tvivler om, at der er noget Parlament — jeg vil i saa Fald gerne oplyses derom —, der vilde behandle et saa aktuelt Spørgsmaal, hvor vi staaer overfor alvorlige Forhandlinger med vort sydlige Naboland, paa en saadan Maade, som vi har gjort det i den danske Rigsdag. Jeg har holdt mig til Spørgeformen for at faa Regeringen til at udtale sig, og jeg har anset det for nødvendigt at faa det mest intime Samarbejde i Gang mellem Regeringen og et Rigsdagsudvalg, som bestod af Repræsentanter af alle Partier. Men saaledes har man ikke taget det fra andre ærede Taleres Side, idet man har fundet sig foranlediget til paa ny at rejse en stor Tolddebat, som vi jo har haft saa mange af i de senere Aar. Nu kan det være meget godt til Tider at have en saadan Debat i den danske Rigsdag, det kan altid være interessant at høre, hvad forskellige indsigtfulde Mænd paa dette Omraade, Mænd af forskellige Standpunkter, kan have at sige derom; men man skal ikke tale baade i Tide og i Utide. Og naar man har rejst en stor Tolddebat paa det nuværende Tidspunkt, er det efter min Mening i høj Grad at tale i Utide.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann sadlede jo sin gamle Pegasus og red den af Gaarde for at forkynde sine gamle Toldteorier; og det maatte give Anledning til, at der ogsaa kom Indlæg fra modsat Side, fra deres Side, som har en anden Opfattelse af Toldproblemet. Det ærede Medlem Hr. Drachmann udtalte sig udførligt om Toldproblemet, og han havde en Fortrop, idet et Par konservative Landmænd havde udtalt sig om, hvilke Toldforhøjelser man paa det nuværende Tidspunkt eventuelt kunde tænke paa for at gøre et Modtræk mod det, der er foretaget fra Tysklands Side overfor os. Man nævnte eksempelvis her i Tinget højere Told paa Heste, Hvedemel og Rug. Nu kan det naturligvis være meget godt og hæderligt at kæmpe for saadanne Tanker, men de ærede Medlemmer er antagelig ikke mere naive, end at de maa være klare over, at det ikke kan lade sig gøre at faa ret mange, udenfor det konservative Parti i alt Fald, til at mene, at det er den Vej, man skal gaa.

Jeg har i Virkeligheden udtalt mig ret bestemt, ogsaa gennem de korte Bemærkninger i Ordsnittet forleden, netop foran-